

barnen framför allt

Adoptioner - Bistånd - Fadderskap

Nr 4- 2017

90
KONTO

**SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL**

Kontakter

BFA:s kontor

Box 10034, 434 37 Kungsbacka
Besöksadress: Energigatan 11
Tel: 0300-331 31
Telefontid: mån, ons, tor, fre: kl. 9.30-15.00
Tis: kl. 13.00-15.00.
Lunchstängt kl. 12.00-13.00

E-post: adoption@bfa.se
Hemsida: www.bfa.se

Har du frågor om adoption?

Ring eller skicka e-post till kontoret där Maria Berg, Helle Holst-Nielsen, Anna-Lena Rolof Rundberg, Anna-Karin Stahre, Ann-Charlotte Särnbratt, Lia Vinitaskaia, Lina Vikterlöf och Katarina Nilsson arbetar.

Vill du bli medlem?

Medlem i föreningen blir du genom att sätta in 450 kronor på pg: 42 04 45-9.

Styrelsen

Patrik Elisson,
Ordförande, tel: 070-209 54 01
Malin Rexvik
Vice ordförande, tel: 073- 316 98 19
Johan Persson
Ekonomiansvarig, tel: 072-212 81 84
Sven-Åke Kvaldén
Ledamot, tel: 070-686 26 10
Isabel Borrás Auli
Ledamot, tel: 070-729 94 80
Daniel Kanebratt
Ledamot, tel: 073-902 32 11
Martin Thörnqvist
Ledamot, tel: 072- 231 54 32
Jenny Westerlin
Ledamot, tel: 070- 311 26 22
Sara Bondesson
Ledamot, tel: 070-211 44 36
Lars Kristiansson
Ledamot, tel: 073-509 2551

Har du frågor till styrelsen?

Om du har frågor eller funderingar som du vill att styrelsen ska ta upp, kontakta någon av ledamöterna/suppleanterna eller skicka e-post till info@bfa.se

Fadderbarnsverksamheten

Föreningen har en omfattande fadderbarnsverksamhet i Bolivia, Burundi, Kongo Kinshasa, Kenya, Litauen, Indien, Nepal, Polen, Sri Lanka och Vietnam.

Fadderbarnsverksamheten samordnas av Erna Lagerfors, tel: 070-964 56 69.
Bidrag till fadderarbetet kan sättas in på plusgiro: 900272-6.

Biståndsverksamheten

Föreningen har biståndsverksamhet i Bolivia, Indien, Kongo Kinshasa, Namibia, Kenya, Lituaen, Burundi, Vietnam.

Biståndsverksamheten samordnas av Sven-Åke Kvaldén, tel: 070-686 26 10
Bidrag till biståndsarbetet kan sättas in på plusgiro: 900272-6.

Redaktionen

Ansvarig utgivare: Patrik Elisson
Redaktör: Ann-Charlotte Särnbratt
Redaktion: Ann-Charlotte Särnbratt och Eva Överhammar
Grafisk formgivning: Eva Överhammar
Tryckeri: Tabergs tryckeri AB
Tidningen Barnen Framför Allt utkommer med fyra nummer per år.

Vill du skriva en artikel i tidningen?

Skicka e-post till redaktion@bfa.se

Deadline för material till nästa nummer

Lämna in din artikel senast 9 februari 2018

Vill du/ni annonsera i tidningen?

Skicka e-post till redaktion@bfa.se

Omslagsfotot

Lille Oscar uppskattar utflykter i pappas knä.
Foto: Lisa Steirud

Biståndsgruppen har ordet

Vad betyder jul för dig ?

Tänk så fort ett år går, nu är det åter snart jul igen. Jul betyder så mycket och så olika för oss människor. För många är det den jobbigaste helgen på hela året. Jobbig därför att allt skall ske - alla måsten, alla presenter, alla fester medan för andra är helgen då inget annorlunda händer. För andra är det värme och gemenskap medan det för många är då man känner sig mer utanför och ensam än någonsin. För många är det köp av presenter till vänner som redan har nästan allt medan andra inte har pengar att ens kunna äta sig mätt. Många av oss har en varm och ombonad miljö att fira jul i medan andra inte ha tak över huvudet trots vinter och kyla eller regn och blåst. Vi kan vara överens om att det ser väldigt olika ut bara i vårt land och tittar vi ut i vår värld blir skillnaderna ändå större. Jag vill på intet sätt ge er läsare ett dåligt samvete för att vi är många som har det så bra utan jag vill att vi skall stanna upp och värdesätta det vi har och fundera en stund på – VAD ÄR VIKTIGT ? HUR TAR JAG VARA PÅ MIN TID I JUL ?

Genom era julgåvor som vi samlar in genom upprop i vårt julbrev kan vi i någon mån vara med och sprida lite julglädje i flera av våra barnhem och biståndsprojekt. BFA:s fadder och biståndsverksamhet har under året kunnat fortsätta vårt arbete i många olika viktiga och spännande projekt tack vare alla era gåvor och medlemsavgifter. Runt 1,5 miljoner kronor har samlats in och nått ut till sina mottagare i Afrika, Asien, Sydamerika men också i Europa. Vi vill rikta ett stort tack till er alla för er vilja att stödja våra fadder- och biståndsprojekt samt vår julinsamling. Ert bidrag ger massor av unga människor en skillnad i livet. Vi hoppas ni vill fortsätta och stödja verksamheten också 2018.

En riktigt GOD JUL vill vi önska er alla och ta väl vara på er och njut av julen !

*Fadder- och biståndsgruppen
gm
Sven-Åke Kvaldén*

Innehåll 4 2017

Adoption när ena förälderna sitter i rullstol	4
Att vara förälder sitter inte i benen	9
NAC	11
Taiwanträff	13
Råd och stöd	14
Julkalppstips	15
Besök från Kongo Kingshasa och Burundi	16
FEPAMs skola i Uvira	18
Romer i Roma, Rumänien	21
Att inte få känna tillhörighet	25
Bidra till en fin jul för BFA-barnen	26
Annai Home	27

Barnen Framför Allt, BFA, är en ideell organisation för adoption, fadderskap och bistånd. Adoptionsdelen (BFA-A) är auktoriserad att arbeta med adoptioner från Bolivia, Bulgarien, Indien, Litauen, Polen, Thailand, Tjeckien, Taiwan och Ungern. Biståndsdelen arbetar för att hjälpa barn i de länder föreningen har kontakt med. Medel för biståndet kommer från bl.a. medlemsavgifter, donationer och hjälpinsamlingar.

Adoption när ena föräldern använder rullstol

TEXT: JOHAN STEIRUD

FOTON: PRIVATA

Johans rullstol och knä fungerade utmärkt som Oscars vagn.

MITT NAMN ÄR JOHAN STEIRUD, och jag sitter i rullstol sedan födseln på grund utav en muskelnedsättning som har namnet Arthrogryposis multiplex congenita (AMC). Den har för mig påverkat mina benmuskler och leder i den grad så jag inte kan stå och gå utan stöd. Mycket korta sträckor kan jag ta mig fram med stödskenor och kryckor. Jag och min fru kom tidigt fram i vårt förhållande om att vi hoppades på en framtid med barn. Men efter konstaterande från sjukvården att så inte var möjligt biologiskt väcktes tanken om adoption. Att få medgivande med förutsättningarna som jag har, tror jag ställer krav på att man har en rörlig överkropp och klarar lyft. Till vardags arbetar jag som ombudsman och tillgänglighetsinventare inom funktionsrättsrörelsen i Jönköpings län.

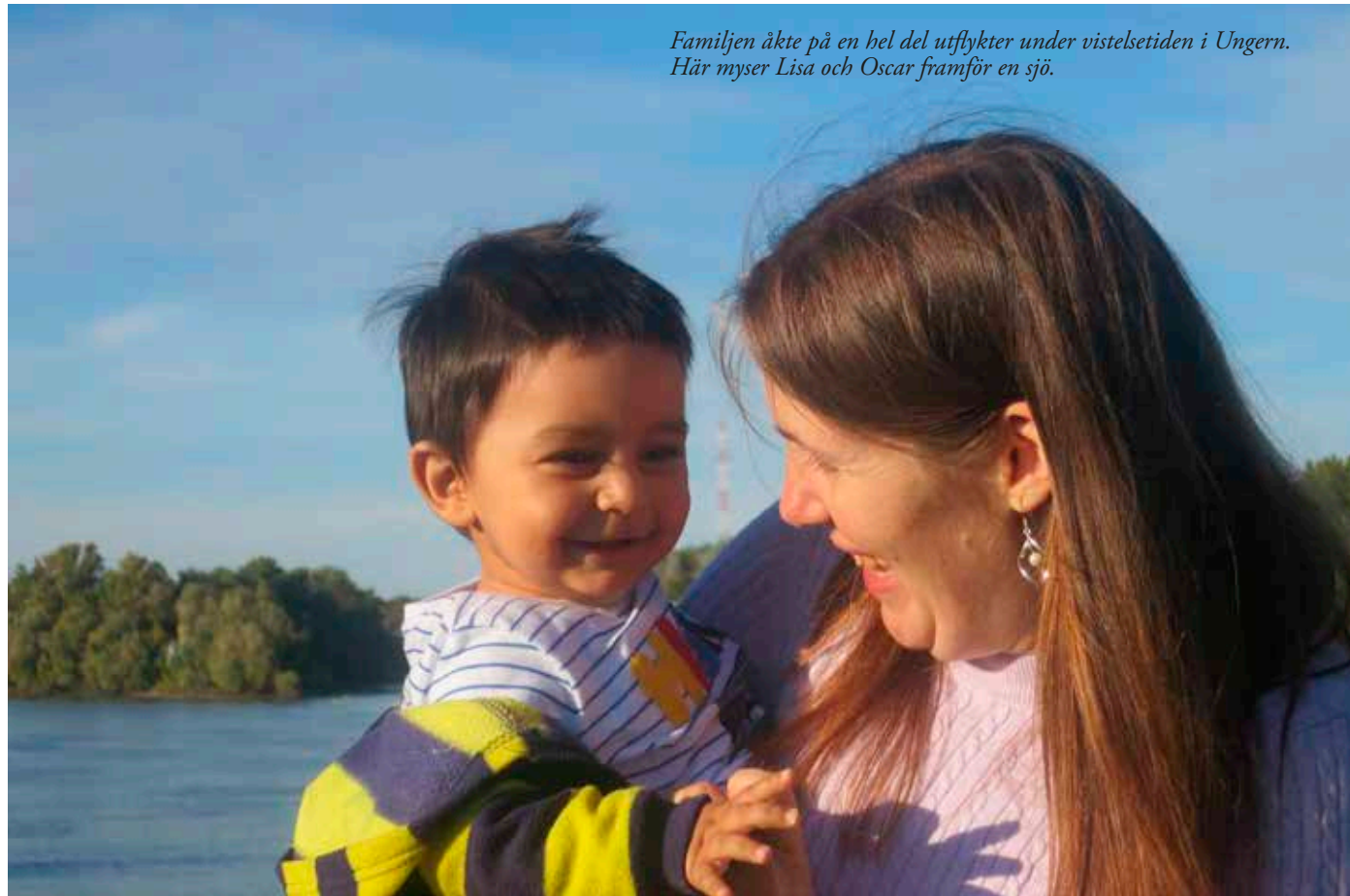
Vi var hos goda vänner på midsommarfirande nu i år, och servisen från maten var på väg ut – då säger min fru Lisa – kom här och se Johan, vi har fått mejl från BFA, och visar på mobilen bilder som skickats på en vid det tillfället 9 månader gammal pojke som sitter nöjt vid matbordet hos fosterfamiljen i Ungern. Vi smälte totalt över bilderna och den midsommaraftonen bär man med sig. Detta blev starten till att få åka ner och träffa – och slutligen ta hand om den lille pojken!

Då jag sitter i manuell rullstol, behöver jag vid resor med övernattnig hitta boende som fungerar med rullstol. Det brukar näst intill alltid ordna sig, då alltid något hotell har tillgängliga rum eller entré utan trappor, och ändå rymligt invändigt. Så även i staden Pécs – men nu är skillnaden att vi skulle bo där i sex veckor – varav fem veckor med vår lilla pojke. Det kändes helt orimligt med hotellalternativet. Vi avverkade ganska snabbt de bokningssajter som fanns – och konstaterade att det i vår stad inte var helt lätt att hitta ett bra boende för mig, som inte var hotell. Till slut hittade vi ett lägenhetshotell två mil söder om – på 25 kvm. Detta sades vara fungerande för rullstol. Men det kändes mer som en plan b att bo där, då vi var ombedda att bo i staden. Men via BFAs

Man kan ha kul med pappas hjul, tycker Oscar!

Familjen åkte på en hel del utflykter under vistelsetiden i Ungern. Här myser Lisa och Oscar framför en sjö.

Oscar älskar att gunga!

kontaktperson Andrea i Ungern fick vi efter ett litet tag klartecken på ett mycket bättre boende som var inne i Pécs. En rymlig tvåa med stort kök och uteplats. Det låg i ett kuperat område – men vi kunde köra bilen alldeles intill lägenheten. Perfekt! Men hur ser det ut hos fosterfamiljen – är där trappor? Svaret var att där fanns tre trappsteg upp till ytterdörren, men att det skulle lösa sig – antingen med hjälp upp eller att vi kunde sitta i trädgården. Sen kom då resdagen – denna började på en fredag – och vi skulle få träffa Oscar på måndagen. Vi valde att ta bilen ner för trygghetens skull att kunna ta oss runt på egen hand. Väl på plats i Pécs kör vi på måndagen tillsammans med Andrea ut till Oscar och hans fosterfamilj. Bilderna från mejlet cirkulerade i våra huvuden och man tänkte – hur blir det första mötet, hur blir reaktionen från honom, vad tycker han – och många fler funderingar. Väl framme så välkomnas vi och jag blir efter mina instruktioner såsom – ta här – lyft si och så – mött av två stora bruna ögon innanför dörren – vår pojke! Efter en liten stund satt han hos oss båda, en nyfiken liten ettåring som efter fem minuters blyghet var motsatsen. De kommande dagarna följdes av att vi åkte ut till Oscar och besökte honom för att lära känna varandra mer och mer, men även för att lära oss om honom från

fosterfamiljen med hans vanor, rutiner med mera. Vi gjorde små utflykter och promenader i närområdet med honom och Andrea. Vi insåg snabbt att han sitter upp mycket stadigt – och kunde utan hinder sitta i mitt knä när vi promenerade omkring. Socialhandläggarna som vi var i kontakt med uppmuntrade till vägagångssättet – min rullstol och knä blev barnvagnen vid våra små utflykter. På torsdagen samma vecka var dagen då vi skulle ta hand om lilla Oscar. Det kändes oerhört spännande, glädjefullt och lite känslan av att – har vi tänkt på allt nu? Men med den mycket goda hjälpen av socialhandläggarna och Andrea så kunde vi inte blivit bättre förbereda. Därefter följde de obligatoriska 30 dagarna på plats. Socialhandläggarna i Pécs bedömde att anknytningen gick framåt snabbt, vilket vi också kände. Då vi hade bilen med oss (som vi både kunde köra tack vare anpassning med handreglage) uppmuntrades vi att efter cirka en veckas tid göra lite utflykter i området – och ta chansen att se oss omkring i regionen där Oscar är född och levt sitt första år. På våra utflykter och vid vardagsbestyr då vi använde bilen fick Lisa lyfta in Oscar i bilen – sen kunde vi turas om att sitta med Oscar i baksätet. När vi skulle lite längre promenader eller vara ute ett tag så

använde vi en paraplyvagn som fick under bilfärd vara uppe i takboxen då rullstolen tar rätt mycket av bagageutrymmet. Vi lärde oss när vi var ute och hade barnvagnen med oss vilka vägar och backar vi skulle ta. Jag klarar en hel del backar men ibland hjälps vi åt för att ta oss fram. Men med barnvagnen fick man lära sig att tänka mer på plant underlag. Att vistas i Pécs centrum var inga som helst problem, detsamma gällde våra utflyktsmål omkring. Lekplatser frågade vi om och vi återkom till en som var toppenfin och hade bra tillgänglighet – den var bredvid Wakeboardparken i Pécs. Oscar gillar mycket att gunga, och då är det vanligt att man (som här också ibland) anlägger sand under gungorna. Men på denna lekplats var det mjuka plattor som jag kunde köra på med rullstolen. Med facit i hand får vi säga att tillgängligheten i Pécs och om du har bil med dig är helt klart godkänd. De besök vi gjort hos de olika myndighetskontoren har gått mycket bra, både med tanke på adoptionen av vår käre Oscar samt ur perspektivet tillgänglighet med rullstol. Alla vi träffat (trots ibland med viss språkförbistring) har varit hjälpsamma och velat det bästa.

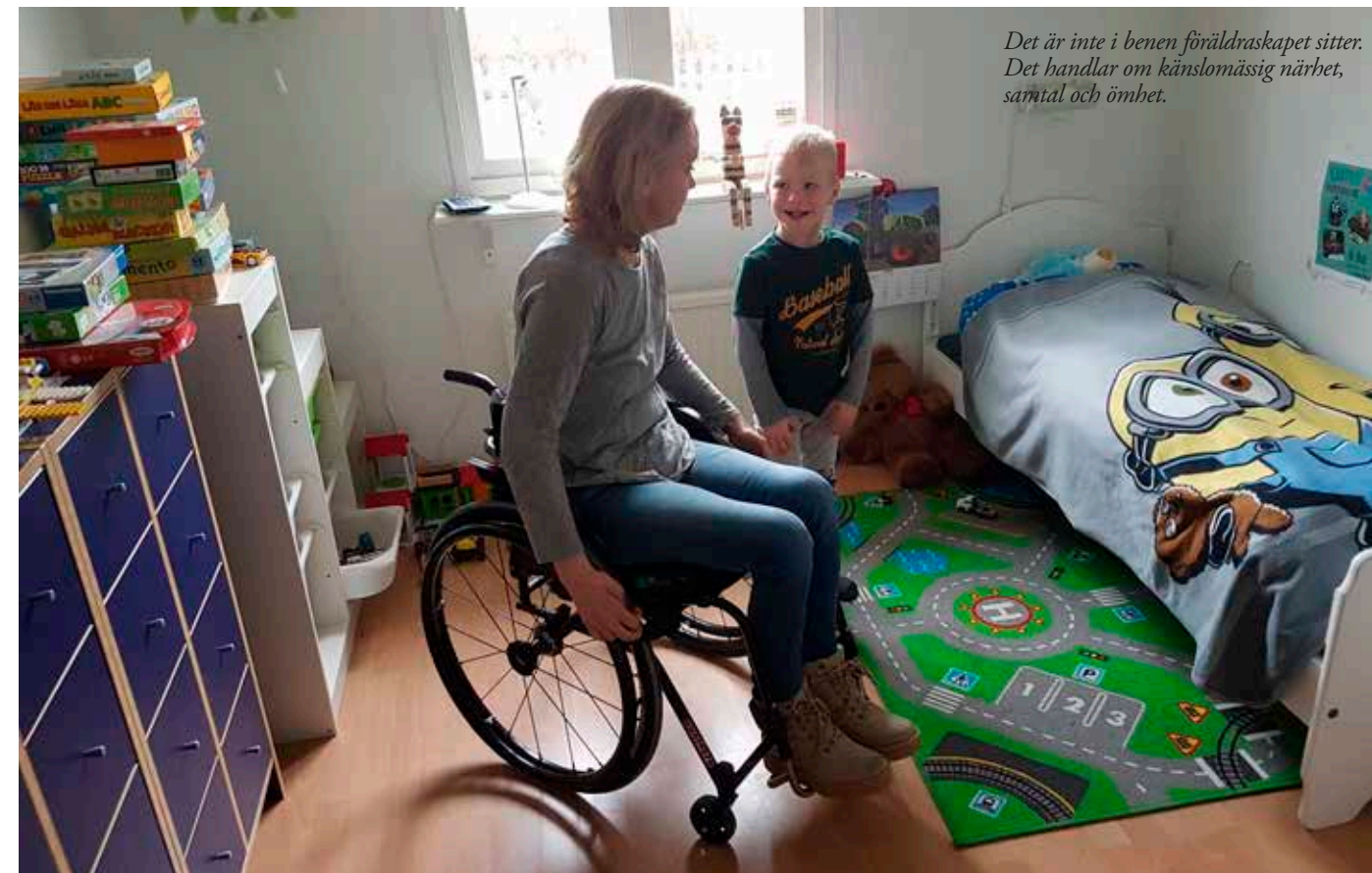

Familjen Steirud: från v : Lisa, Oscar och Johan.

Personalen på Giedrius barnhem hade förberett honom väl inför vår ankomst. De hade bl a tagit med Giedrius till Moltai för att se andra människor med rullstol, för att avdramatisera användningen av hjälpmedel.

Det är inte i benen föräldraskapet sitter. Det handlar om känslomässig närhet, samtal och ömhet.

Att vara förälder sitter inte i benen

Ett perspektiv från en förälder med funktionsnedsättning.

JAG HAR ALDRIG TVEKAT på att jag skulle kunna bli förälder även om jag har en funktionsnedsättning. Föräldraskap handlar om känslomässig närhet, samtal och ömhet. Att jag inte kan kicka fotboll spelar ingen roll. Jag kan göra så mycket annat. Begränsningar sitter i ditt huvud och bara du själv kan ändra tankesättet. Jag sitter i rullstol och har en ryggmärgsskada sedan 1998. Jag är förlamad i ben och delvis bål. Jag har även en nedsatt handfunktion. Trots detta mår jag bra och klarar mig själv. Min vardag är ungefär som för många. Jag jobbar, umgås, handlar, tränar, kör bil och lagar mat. Men saker tar lite längre tid för mig att göra och jag får planera min tid för att orka.

2010 inleddes vår adoptionstanke. Bakom oss då hade vi då fem år av missfall, utomkvedshavandeskap och misslyckade IVF försök.

Visst var jag lite orolig när vi tog kontakt med kommunen och skulle ha vår första hemutredning. Skulle de se mig och mina förmågor eller bara stirra sig blinda på mina nedsättningar och vad jag inte kan göra. Vi fick en fantastisk handläggare som inte såg någon skillnad på oss eller andra adoptionssökande. När vi tog kontakt med Barnen Framför Allt, BFA fick vi veta att det fanns två länder för oss att välja på, Bulgarien och Kenya. De andra länderna accepterade inte någon förälder med fysisk funktionsnedsättning. Jag och min man Eirik bestämde oss då för Bulgarien. Väntetiden blev lång och år 2013 avgick Bulgariens regering vilket gjorde väntetiden ännu längre. 2015 fick vi veta att en omorganisation pågick i Bulgarien efter ett beslut att omstrukturera delar av det sociala systemet. Detta medförde att vi övervägde att hoppa av adoptionsprocessen och vi meddelade BFA våra tankar. Kort därefter ringde BFA och sa att det fanns en möjlighet för oss att ansöka om en 5-årig pojke i Litauen. Den möjligheten tog vi utan att tveka. I maj 2016 blev vi matchade med pojken.

Då det var dags att börja skaffa alla handlingar till Litauen fick jag skaffa fram dokument som förtydligade min situation och funktionsnedsättning. Specialist-läkarintyg som förklarar diagnos och hälsosituation, intyg från fysioterapeut som bedömer mina möjligheter att hantera min vardag, arbete, att bli förälder och prognosen framåt, intyg från läkare som förklarar hur det kommer sig att jag bara jobbar 50% och orsakerna till det, intyg från socialsekreteraren om att jag är självständig och har ett jobb. Ett intyg/brev från oss själva som beskriver hur vi hanterar och fördelar sysslorna i hemmet. Barnhemmet ville även ha en enkel förklaring i skrift kring varför jag sitter i rullstol så de kunde förklara för pojken om hans blivande mamma.

När man ska resa är det alltid mycket praktiskt att tänka på och har man en fysisk funktionsnedsättning är det extra mycket att kolla upp i förväg. Tillgängligheten under resvägen och i landet. Fungerande boende under vistelsen och är barnhemmet vi ska besöka tillgängligt för rullstol.

Här deltar vi för första gången på BFA:s sommarträff. Från Martina, Giedrius och Eirik.

Litauen visade sig ha bra förutsättningar på många ställen och vi fick bra hjälp av Asta, vår tolk och kontaktperson, att hitta bra hotell i Moletai nära barnhemmet samt en fungerande lägenhet i Vilnius. Det var väldigt skönt att det fungerade praktiskt så att vi istället kunde lägga all fokus på vår anknytning till barnet.

Mötet med pojken gick hur bra som helst och han var lika nyfiken på mig som min man och det var förstås spännande att få kika på min rullstol. Personalen på barnhemmet berättade att de varit ute i Moletai med barnen och tittat på andra som sitter i rullstol för att avdramatisera användningen av ett hjälpmedel. Vi hade två fina veckor i Litauen och pojken ville följa med oss från dag ett. Han föll inte en tår vid avskedet från barnhemmet utan sprang ut till bilen med sin väska.

I dag ett år efter adoptionen är vi som vilken familj som helst. Eirik och jag kompletterar varandra i föräldraskapet och jag tycker jag kompenserar mina nedsättningar med en bra lyhördhet för pojken och familjesituationen. Pojken vet mina och Eiriks olika förmågor och kanske

busar han och är mer fysisk med pappa men kommer upp i mitt knä och tar sina armar om mig när han vill kramas är ledsen eller bara vill sitta hos mig en stund. Vi ser oss verkligen som vilken familj som helst, och de begränsningar jag har är bara ett problem om man gör de till ett. Pojken brukar vara

stolt över mig och har vid flera tillfällen sagt till andra att min mamma inte kan gå men klarar det mesta ändå, det tar bara lite längre tid!

Martina Langjord, Kungsbacka

Snö i Vilnius. Det är kul att mata duvorna tycker Giedrius!

NAC

BFA besökte under sista helgen i september Helsingfors för att delta i Nordic Adoption Council (NAC) konferens.

TEXT: MARIA BERG OCH DANIEL KANEBRATT

Finlands Familje- och omsorgsminister Annika Saarikkos öppnade NAC konferensen.

NAC är en paraplyorganisation för de nordiska adoptionsorganisationerna där BFA ingår som en medlem. I samband med konferensen diskuterades aktuella frågor kring internationell adoption. Under den öppna dagen med föreläsare låg fokus i stor utsträckning på hur sociala medier och användandet av internet ger adopterade nya förutsättningar och utmaningar i t ex möjligheten att söka sina rötter.

Vi fick under konferensen ta del av ett antal intressanta föreläsare. Katleena Kortessuo, en av Finlands främsta

bloggerskor talade om hur adopterade barn kan få en trygg plattform på sociala medier och hur man bloggar säkert och anonymt. Detta var ett riktigt spännande föredrag där hon gav bilden av hur de barn som växer upp idag har hela världen för sina fötter genom ett tryck på telefonen, eller tangentbordet. Hur viktigt det är som förälder att vara med i barnets utforskande av sociala medier och internet. Att ta kontrollen över vilka ens barn bjuder in som vänner till sina forum och att ha en dialog med sitt barn om hur viktigt det är att tänka på integriteten. Att öppet tala om riskerna och utan dömande låta barnen

känna att det är just dig man vill vända sig till när något fel eller när något obehagligt dyker upp i något forum. När man som vuxen visar intresse för sitt barns aktiviteter på nätet och själv lär sig att förstå hur just det forum, som ditt barn använder, fungerar så har man kommit en bra bit på vägen.

Jeannette Wollenstein och Juliette Duchesne från International Social Services (ISS) höll ett föredrag om ny teknologi som finns tillgänglig för att söka sina rötter. Här presenterades även fakta om möjligheter/risker att söka själv på nätet samt att ha professionellt stöd i sökandet.

International Social Services (ISS) höll ett föredrag om ny teknologi som finns tillgänglig för att söka sina rötter.

Helena Lapinleimu och Hanna Raaska presenterade den stora studie som genomförts i Finland kring adopterade, Finnish Adoption Study (FinAdo). Här visade man på de resultat som kommit ur studien i förhållande till vilken typ av tester som bör göras på adopterade i det skede då de anländer till Finland, tester som ligger till grund för rekommendationer till den finska sjukvården. Här såg man starka kopplingar mellan en störd tarmflora där parasiter kunde förekomma och senare problem med beteendestörningar som ADHD. De talade därför en hel del om vikten av att se till att barnen får en bra tarmflora för att förebygga dessa problem. De lyfte även vilket behov av stödinsatser de såg var viktiga för just gruppen adopterade, på båden kort och lång sikt.

Hanna Kaisa Virtanen, koordinator av den frivilliga organisationen Adoptive Families in Finland, talade om det internetbaserade stöd och chattgrupp som denna organisation samordnar. De har regelbundet grupper som träffades via internet och utbytte erfarenheter kring ett specifikt ämne. Hon ser att stödet uppskattades enormt och att det är en enkel form för adoptivfamiljer att skapa en plattform att dela erfarenheter och ge stöd. I Finland har en grupp adopterade som ingår i organisationen All our children startat en chatsupport för adopterade där det är adopterade själva som sitter i supporten.

Nina Vaaranen-Valkonen som arbetar för

Rädda Barnen i Finland berättade om de arbete de gör inom ramen för "Save the Children's international cooperation against online child sexual abuse". Ett mycket viktigt ämne och som åhörare slås man av hur mycket oegentligheter och sexuellt utnyttjande som sker av barn över internet, inte bara långt bort i främmande länder, utan i vårt eget land och närliggande länder.

Dagen avslutades med en paneldiskussion på temat "How I am affected by social media as an adoptee". Fokus hamnade på erfarenheterna av att söka sina rötter via internet. Här gavs olika exempel och infallsvinklar på hur adopterade gått tillväga för att hitta sina rötter via internet och deras erfarenhet där av. Det blev tydligt att internet är en mycket snabb väg att hitta sina rötter samt att man kan bli utnyttjad av bluffmakare. Att det går snabbt är inte alltid samma sak som att det är bra och vi fick höra från flera adopterade att de i efterhand hade uppskattat att inte ställas inför faktum av information om sina rötter så snabbt. Vikten av att få bearbeta en process och få vänta ger en möjlighet till att reflektera, tala med andra och hinna förbereda sig på den information man eventuellt kan tänkas få.

Efter denna dag, full med input, blev det mycket tydligt hur viktigt det är som förälder att vara delaktig i hur ens barn använder sig av sociala medier och internet. Som adoptivförälder blir det om möjligt

ännu viktigare att vara medveten om detta. Som förälder väljer man vilket förhållningssätt man har till barnets kontakt till dessa medier. Det är viktigt att skydda sitt barn men även hjälpa dem att använda dessa redskap på ett säkert sätt. I vissa faser i livet och med den knappa erfarenhet ett barn har kan behov av bekräftelse via sociala medier lätt gå fel om inte dialogen med dig som förälder finns. Det är viktigt att som förälder ta sig tid och tillsammans med sitt barn utforska barnets rötter eller hjälpa till att förkovra sig i barnets ursprung, gör det till en gemensam resa. Öppna upp för dialogen kring vad man kan komma att hitta under sitt sökande och fundera över om det kan behöva stöd utifrån för att hantera denna fråga.

Några tankar som BFA tar med sig Att man i Finland har utarbetat mallar för undersökningar och provtagningar för adoptivbarn som är specifikt för dem är en modell som Sverige borde följa. Kan du som adoptivfamilj eller vi adoptionsorganisationer ställa högre krav på sjukvården? På vilket sätt?

Behovet av stöd till adoptivfamiljer blir allt mer begränsat. Behovet minskar dock inte av stöd. BFA:s mål att få igång Råd & Stöd är ett steg i rätt riktning. Det handlar ju i om slutändan om barnets välbefinnande och att skapa trygghet för barnet.

"En solig och vacker höstdag i oktober träffades ett stort gäng Taiwanfamiljer från Väster- och Norrbotten i Sunnanåkyrkan i Skellefteå.

Det var både familjer som hade adopterat via Barnen framför allt och Barnens Vänner. Vi blev totalt cirka 40 personer som hade en trevlig dag fylld med lek, prat, skratt och både nya och gamla vänner. Vi hann även med en lekstund utomhus där något så enkelt som ett långt rep roade barnen i över en timme, det var nog mest föräldrarnas längtan efter en kaffetår inomhus som avbröt klättrandet på repet. Dagen avslutades med en gemensam middag på "kina"-restaurang med väldigt god mat och fortsatt trevligt prat. Förhoppningsvis får vi till fler sådana här träffar framöver."

S
Susanna Siljetun

Råd och Stöd-verksamhet inom BFA

Med start från januari 2018 kommer Barnen Framför Allt att erbjuda stödsamtal och rådgivning till adoptivfamiljer och adopterade.

Tanken på att starta en stödverksamhet har funnits inom BFA en längre tid, och nu tar vi äntligen steget. BFA:s mångåriga erfarenhet inom adoptionsområdet gör att vi tror att vi har mycket att erbjuda till adopterade och adoptivfamiljer som har behov av stöd.

Vi som inledningsvis kommer att arbeta med detta heter Anna-Karin Stahre och Lina Vikterlöf. Vi är båda socionomer och har arbetat många år som adoptionshandläggare och dessförinnan har vi erfarenhet från arbete inom socialtjänst och skola. Det pågår också en intern vidareutbildning av personalen på kontoret.

I vårt arbete möter vi ofta adoptivfamiljer som efter hemkomsten med sitt barn känner behov av att få bolla sina tankar och funderingar med någon annan som vet vad en adoption kan innebära för påfrestningar. Vi tror att samtalsstöd kan vara till stor hjälp i det skedet, innan problemen i familjen växer sig för stora. Det kan handla om frågor kring hur man på bästa sätt kan stötta sitt barn i den stora omställningen som det innebär att byta miljö och omsorgspersoner. Kanske känner du som förälder otillräcklighet och osäkerhet i din nya roll? Blev inte föräldraskapet som du tänkt dig? Kanske sliter ni med många konflikter hemma och har svårt att kommunicera? Vill du öka din förståelse för ditt barns beteende och bli bättre på att tyda ditt barns signaler?

En annan grupp som vi möter i vårt arbete är de adopterade. Här uppfattar vi att det finns ett stort behov av stöd från omvärlden. Har du som adopterad funderingar kring din bakgrund och vill tala om detta?

Behöver du känslomässigt stöd i sökandet efter dina rötter? Är det svårt att tala med dina adoptivföräldrar och andra om din bakgrund?

Vi har tystnadsplikt och för inga journalanteckningar. Vår målsättning är att utgå från "här och nu" och att möta de behov som den enskilde/familjen kommer till oss med. Huruvida adoptionen har genomförts via BFA eller annan adoptionsorganisation spelar ingen roll. Vi kommer att erbjuda samtalsstöd i våra lokaler i Kungälv. Samtalen är avgiftsbelagda. **Välkomna att höra av er redan nu för att boka tid eller för mer information!**

Telefontid onsdagar och torsdagar kl. 13-16
+46 760100247
E-post: radochstod@bfa.se

Vänligen / Anna-Karin och Lina

Julkappstips - barnbok för åldern 6-10 år

Nu har efterföljaren till Siri, Superhjälten och guldringen kommit. Den nya boken heter Siri, rymlingen och smugglargropen och passar bra för barn i åldern 6-10 år.

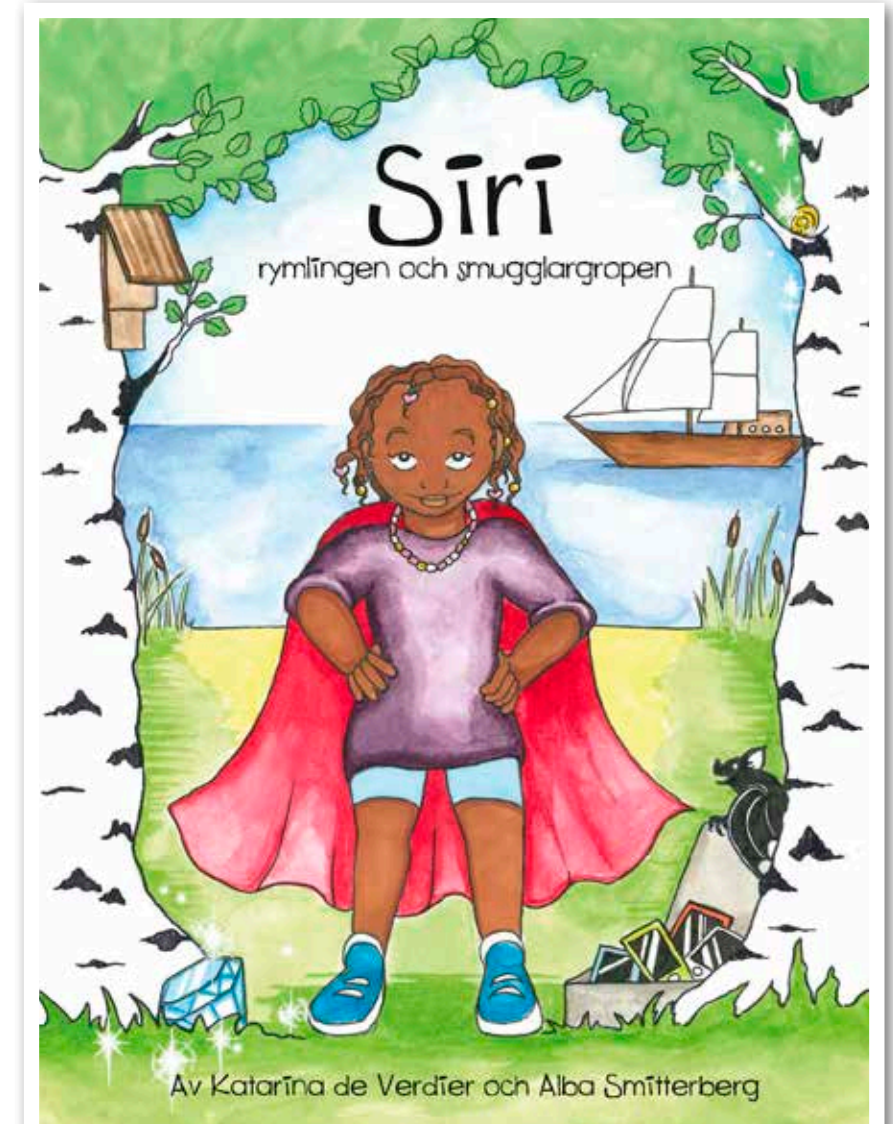
"Siri, rymlingen och smugglargropen"

Av: Katarina de Verdier & Alba Smitterberg

Siri kryper in i en dold tunnel på mammas jobb. Hon hör röster avlägset. Vem är det som stulit diamanten? Och varför hittar de en plast-orm med ett kryptiskt meddelande vid sommarstugan? När presidenten ber henne förvara beviset på ett säkert ställe, ställer hon såklart upp. Men vem är skuggan som förföljer dem?

Följ med Siri på fyra nya äventyr tillsammans med gamla och nya vapendragare. Boken passar bra för högläsning, för barn 6-10 år.

Boken finns att köpa på nätet hos t.ex. Adlibris och Bokus.

Läsarrecensioner om Siri, Superhjälten och guldringen:

"Boken står i främsta raden i bokhyllan, och vi refererar ofta till händelser i den."

"Tack för en underbar bok om en tuff tjej som klarar det mesta."

"Genom Katarina de Verdiers penna kan fler barn känna igen sig i sago-böckerna utan att för ett ögonblick tryckas in i gamla stereotyper."

Besök från Kongo Kinshasa och Burundi

1. BAKGRUND

BFA Fadder och Bistånd försöker regelbundet göra kontaktresor till de länder där BFA har fadderbarn och/eller driver biståndsprojekt. Huvudsyftet är normalt att skapa bättre förståelse för de lokala förhållandena och att "lära känna varandra". Samtidigt föreligger naturligtvis ett visst kontrollbehov. BFA måste kunna garantera att översända pengar kommer till avsedd användning. Nyligen besökta länder är Bolivia och Vietnam.

I vissa fall kan besök vara omöjliga att genomföra. Detta gäller i hög grad Kongo Kinshasa och Burundi, där säkerhetsläget inte medger riskfria besök. UD avråder från resor till detta område av Afrika. BFA har fadderbarn och biståndsprojekt i båda länderna, och det har gått flera år sedan det senaste BFA-besöket. Dessutom har under året ett större projektförslag tagits fram för utbyggnad av FEPAM skolan i Uvira.

I detta läge beslöt BFAs Bistånd- och Faddergrupp att göra en "omvänd kontaktresa", dvs. bjuda de lokala representanterna Mihigo och Mugufi till Sverige för detaljerade diskussioner om samarbete och projekt.

2. PROGRAM

Elektroniska flygbiljetter köptes i Göteborg och skickades med ebrev till Afrika. Det fungerade utmärkt. Mihigo och Mugufi anlände till Landvetter den 18/8. Inkvartering skedde på Hotell Halland i Kungsbacka. Presentationer och diskussioner hölls i huvudsak på BFAs kontor i Kungsbacka. Returresan inleddes den 23/8.

Mihigo och Mugufi i Sverige

LÖRDAGEN DEN 19/8

Mihigo och Mugufi hade ombetts att förbereda ett antal presentationer, som gjordes inför Bistånd- och Faddergruppen samt ett antal BFA-anställda och inbjudna.

Intresserade kan beställa kopior av presentationerna från BFA.

Kongo Kinshasa (Mihigo) och Burundi (Mugufi)

Båda länderna karakteriseras av blodig historia och utbredd fattigdom. Kongo Kinshasa är Afrikas näst största land, medan Burundi är ett av världens fattigaste länder. Kongo Kinshasa har 70 miljoner invånare. Burundi har 7 miljoner.

Framtiden borde vara ljus för båda länderna. Tillgången på naturresurser och råvaror är mycket god, men tyvärr finns ingen politisk stabilitet för att utnyttja möjligheterna. Hjälpbehovet kommer dessvärre att kvarstå för barn i Kongo Kinshasas och Burundi.

Fepam och Fepam-projektet (Mihigo)

Se separat artikel i denna upplaga av BFA tidningen.

Hälsocentret i Bujumbura (Mugufi)

Mugufi berättade om FEPAMs lilla hälsocenter i Bujumbura. Centrets anställda är:

Personalen vid FEPAMS sjukstuga i Bujumbura /Burundi

- två (allmän-)läkare
- sex sköterskor
- två lab. assistenter
- en apotekare
- två administratörer
- tre arbetare

Man erbjuder nio typer av tjänster: mottagning, konsultation, lättare kirurgi, laboratorium, observation och medicin/apotek, familjeplanering, prenatal konsultation och frivillig HIV/AIDS screening.

SÖNDAGEN DEN 20/8 - FÖRMIDDAGEN

Kongo-Burundigruppen m. fl. mötte Mihigo och Mugufi för diskussioner om det löpande samarbetet mellan Kongo/Burundi och Sverige.

Fadderbarnsrapporter: BFA har ett 70-tal fadderbarn i Kongo och Burundi. Eftersom Mihigo och Mugufi ensamma tar hand om alla kontakter med fadderbarnen innebär rapporteringen en stor arbetsbelastning. Därför beslutades att rapporteringskravet för Kongo och Burundi är en rapport per år och fadderbarn. (För en del andra länder levereras två rapporter per år)

Val av fadderbarn: När nya faddrar söker barn händer det ibland att önskemål om ålder, kön etc. diskuteras. Enighet nåddes om att principen skall vara att det barn, som väljes skall vara det barn, som för tillfället har störst behov. "The most needy"-principen. Undantag kan göras, om exempelvis någon fadder specifikt önskar en "fadderbarnskompis" till sitt barn eller barnbarn.

Andra punkter som diskuterades var:

- användning av fadderbidragspengarna (huvudsakligen till skolvgifter)
  - BFA University Fund/Akademiska studenter
  - biståndsprojekt
  - = ung 250 barn och 14 personal får mjölk och två bröd två gånger i veckan (även under sommarlovet - två månader)
  - = i dagsläget har vi 70 vuxna getter och 12 killingar i Kongo.
  - FEPAM - projektet (tillbyggnad av skolan).
- Se separat artikel.*

SÖNDAGEN DEN 20/8 - EFTERMIDDAGEN

Söndageftermiddagen ägnades åt "lära-känna-varandra"-aktiviteter i form av deltagande i Göteborgs Kulturkalas. Hammarkullefestivalens dans-trupper väckte stor beundran.

MÅNDAGEN DEN 21/8

Huvudtemat för dagen var utbyggnaden av FEPAM-skolan. Projektplanen gick igenom i detalj, först med enbart BFA-personal närvarande. Senare under dagen deltog också Rebu Burubwa från projektet Rutasoka - ett sjukhusbygge i Uvira, Kongo. Med hjälp av Rutasoka kunde jämförelser av byggnadskostnader och andra lokala frågor diskuteras. Slutsatsen var, att de av FEPAM föreslagna kostnaderna stämde väl överens med Rutasokas. En bra "benchmarking" - övning.

Diskussioner fördes också om eventuellt samarbete mellan Rutasokas sjukhus och FEPAMs hälsocenter. Det visade sig, att visioner och mål var ganska olika för de två projekten. Möjligheten att samarbeta om flickor, som förlorat båda föräldrarna, skall dock utredas lokalt.

BFA hade skickat ut en inbjudan till samtliga faddrar om ett Öppet Hus i Kungsbacka på måndageftermiddagen. Faddrar som så önskade skulle kunna komma och träffa Mihigo och Mugufi. Det visade sig, att tillfället antagligen var illa valt för de flesta faddrar. Resultatet blev att ett par deltog under presentationerna på lördagen, och en verklig entusiast kom körandes från Malmö på måndagskvällen.

TISDAGEN DEN 22/8.

Tisdagen var planerad som en vilo- och "lära-känna-varandra-dag". De turistiska huvudinslagen var åktur med Paddan och vandring i Slottsskogen. Dagen avslutades med hembesök med middag hos Staffan M.

ONSDAGEN DEN 23/8

Kongo-Burundigruppen träffade Mihigo och Mugufi hemma hos Margareta W för summering, lunch och avslut. Enighet rådde om att alla syften uppnåtts:

- vi hade klarat ut en del frågetecken om hur vi samarbetar
- vi var överens om hur vi skulle driva samarbetet i framtiden
- vi hade fått detaljförståelse för FEPAM-projektet
- vi kände oss trygga med upplägget
- vi hade lärt känna varandra (bättre)

Karta över Burundi och Kongo Kinshasa i Afrika

"Lära-känna-varandra-aktivitet" i Göteborg

FEPAMs skola i Uvira börjar bli för trång!

I sluttningen av de höga bergen som omger staden Uvira vid Tanganyikasjöns nordvästra strand ligger FEPAMs skola. Utsikten är anslående men det är nog inget som de drygt 250 stojande skolbarnen eller de 12 lärarna och två rektorerna tänker på.

TEXT: MARGARETA WILHOLM

FOTO: ANN-CHARLOTTE SÄRNBRATT

Innan skolan flyttade hit upp hyrde FEPAM lokaler för sex klasser i Swedish Free Missions (Pingstvännerna) skola nere i själva Uvira. Då, 2001 - 2011, gick alla FEPAMs elever i skolan under eftermiddagarna. Inte så bra: Man lär sig bättre när man undervisas på förmiddagen för man är inte så hungrig och trött då. FEPAM fick sin egna skola i början av år 2012. Skolhuset byggdes för BFA-pengar och har fem klassrum. De fem klassrummen är ljusa och luftiga. De är utrustade med rejäla bänkar och har en svart kritavla längst fram och en längst bak. Varje klassrum har en egen ytterdörr. På båda långsidorna är det

öppna fönster, för ljus och luftgenomdrag. Till skolan hör också ett hus med ett klassrum och ett litet kontor för de båda rektorerna (primary och secondary). Skolan har också rejäla toaletter, ett måste i dessa tätbefolkade och varma trakter.

Men nu är FEPAM-skolan för liten! Nu undervisas inte bara Primary School- elever, man har byggt ut med förskola nedåt och med Secondary School (högstadium och gymnasium) uppåt. För att få plats åt alla barn har man låtit de äldre gå i skolan på eftermiddagen. Det är ju dessvärre ett dåligt alternativ eftersom

Många av fadderbarnen framför FEPAMskolan

FEPAM-skolan i Uvira ska byggas ut med två klassrum

FEPAMs skola i Uvira sedd uppifrån

BFA bjuder på en rejäl mugg mjölk och två bröd två gånger i veckan

FEPAM-skolan i Uvira ska byggas ut med två klassrum

familjerna endast äter ett lagat mål mat om dagen och det är oftast på kvällen.

BFA och FEPAM har förhandlat om en tillbyggnad. Nu, efter en donation av BFA kan man börja bygga ett nytt skolhus med plats för två klassrum, 45 barn i varje klass. Nittio barn kan alltså få sin undervisning under förmiddagarna istället för under de heta eftermiddagstimmarerna.

FEPAM ser till de fattigaste i samhället. Föreningen består av "vanliga människor" som vill värna om allas lika värde, kvinnor och barns rättigheter och vara med om att skapa ett demokratiskt samhälle. I deras skola går föräldralösa och övergivna barn. De tas om hand av fosterfamiljer eller av släktingar.

Här går också fattiga barn, vars föräldrar inte kan betala de skolavgifter man begär i andra skolor. Många barn är internflyktingar från oroligheterna som hela tiden pågår i Nord- och Syd Kivu-provinserna. Många barn sponsras, genom BFA (CAA). Men många står ännu i kö för att bli fadderbarn. En stor del av fadderpengarna går till skolan för material och läroböcker. Två gånger om året får de 12 lärarna och de två rektorerna, som alla arbetar volontärt, en gratifikation för sitt fantastiska jobb.

FEPAMs skola har rätt att examinera eleverna. Skolan har mycket goda resultat. Nu när skolan får två klassrum till kan man ta emot ytterligare 90 elever.

Vill du bli fadder till en av dem?

Gabriela har en dröm att få öppna en klädbutik i framtiden.

Vuxna romer får arbete i Roman, Rumänien...och barnen får skolgång

I staden Roman i nordöstra Rumänien driver Franciskanerorden ett socialt center för främst romer. Svenska Kyrkan stödjer centret och BFA stödjer det genom Svenska Kyrkan.

TEXT: MARGARETA WILHOLM

FOTO: GUSTAF HELLSING / IKON

Barnen får lära i sig god hygien i skolan då samhället säger att dom är smutsiga. Barnen har ont om kläder, då kläder ibland används till spisen för att hålla varmt i rummet.

Människorna som bor i de före detta ladugårdarna har inte vatten i sina "lägenheter". I korridorerna finns vattenposter för personlig hygien, matlagning, disk och tvätt.

BFA stödjer skolverksamheten i Franciskanermunkarnas projekt i Roman. Skolverksamheten syftar till att barnen ska stärkas fysiskt, mentalt och kunskapsmässigt, må bra helt enkelt. Men för att barnen ska må bra måste också föräldrarna göra det. Det bästa sättet att ge stolthet och framtidstro till en människa är att ge hen ett jobb.

EN LITEN FABRIK SOM KAN VÄXA MEN BEHÖVER NYA MASKINER

Man har mer produktion i franciskanermunkarnas projekt för romer: Vi har tidigare i BFAs tidning skrivit om produktionen av betonghålstén. Stenen används i Rumänien. Stenarna är lätta att sälja, de är billiga och av bra kvalitet. Man använder dem till att bygga mindre hus "egnahem". Både romer och rumäner köper dem. Nu arbetar endast tre personer med produktion av cementhålstén. Tillverkningen är helt hantverksmässig. Stenarna är tunga och det är svårt att arbeta med dem.

Man behöver förnya maskinparken, den är gammal, sliten och otillräcklig. Med bättre maskiner kan man utöka produktionen, ge fler arbetstillfällen samt göra arbetet smidigare. Och fler småhus blir byggda, fler familjer får bättre bostäder. Franciskanerbröderna önskar sig också en lastbil för att frakta byggmaterial till "fabriken" och cementsten till kunderna.

BFA GÖR SKILLNAD FÖR BARNEN I SKOLAN

"BFA gör skillnad, säger Jakob Sundmark i Svenska Kyrkans internationella biståndsverksamhet." Genom vårt bidrag får fler barn möjlighet att gå i skolan, träffa läkare och tandläkare, äta sig mätta och sköta sin hygien. Men vi kan göra mer: Vi har tidigare skrivit om verksamheten i centret, (BFA-tidningen nr 1 och nr 3 2016) och om de olika formerna av skola, om hur barnen och ungdomarna får utbildning som är avgiftsfri, var och en efter sitt behov genom att det finns FÖRSKOLA och LÅGSTADIUM där barnen lär sig socialt samspel, god hygien och gott bordsskick och förstås, förbättrar sitt talspråk, lär sig läsa, skriva och räkna och till och med en del engelska. I skolan får man också närande mat. Personalen är goda förebilder, barnen får en nyckel till en bättre framtid. Målet är att barnen ska kunna fortsätta i den kommunala skolan i mellanstadiet, då har de, förhoppningsvis tränat sina sociala förmågor och stärkt sitt självför-

troende så pass att de klarar prövningar som social och etnisk mobbning som inte sällan förekommer från såväl elever som delar av personalen i den kommunala skolan. Om man missat skolgång i de tidiga åldrarna har man ANDRA CHANSEN, en skola för dem mellan 10 och 30 år. Andra chansen inriktar sig på att lära barnen och ungdomarna att läsa och skriva för de ska kunna ta till sig kunskap och för att deska bli mer attraktiva på arbetsmarknaden. För barn som missat den tidiga skolstarten men ännu inte är tillräckligt gamla för Andra Chansen finns "VI GÅR OCKSÅ I SKOLAN" ett utbildningsprogram med många praktiska inslag.

Under det tre månader långa sommarlovet finns SOMMARSKOLAN. Där tränar man gymnastik, idrott, drama, spel och lekar! Allt syftande till att öva upp de sociala färdigheterna och att bygga självkänsla och självförtroende samt, förstås, att förhindra att barnen och ungdomarna känner sig uttråkade och hamnar i dåligt sällskap.

I utkanten av staden Roman ligger gamla uttjänade ladugårdar. Där bor nu romska familjer. Deras bostäder, utan någon som helst bekvämlighet är avskärmade från varandra med plywoodväggar. Korna, som flyttat ut hade större plats per individ än människorna som bor här nu."

ROMER PRODUCERAR LAVENDELLOLJA

Franciskanermunkarna och romerna driver en lavendelodling där målet är att utvinna lavendelolja. Odlingen och förädlingen av lavendeln sysselsätter än så länge bara några få personer men det kan bli fler!

Oljan heter FLOWER OF HOPE. I Sverige säljs den genom SACKEUS. Projektet stöts av Svenska Kyrkan. Du läser mer om projektet på:

<http://www.svenskakyrkan.se/goteborgsstift-/lavendeloljan-flower-of-hope>

ÅRETS JULKLAPP: LAVENDELLOLJAN FLOWER OF HOPE

Den perfekta julklappen till den som redan har allt! Lavendeloljan saluförs av fair trade företaget SACKEUS men Sackeus säljer bara till återförsäljare och till föreningar. Vår fören ing, BFA, kommer att sälja "Flower of hope" på sommarträffen 2018! Efter artikeln ser du en förteckning över butiker där du kan

hitta lavendeloljan Flower of hope nu. Att köpa en produkt och därigenom stödja en god sak som att ge romer ett meningsfullt arbete är gott nog. Men detta blir en win - win-affär: Lavendelolja används för sin väldoft och har också lugnande och smärtstillande egenskaper. Du använder den helt enkelt för ditt välbefinnande, en liten guldkant på tillvaron! Du tar den som olja efter duschen, eller i fotbadet. Den ger väldoft i ditt linneskåp och i garderoben och varför inte i damsugarpåsen. För varje såld flaska med lavendelolja skänker Sackeus 15 kronor till produktionen. Göteborgs stift hjälper till med marknadsföringen av lavendeloljan FLOWER OF HOPE på olika sätt, bland annat fanns Sackeus med på höstens bokmässan i Göteborg där de med framgång sålde lavendeloljan från Franciskanermunkarnas och romernas odling.

Läs mer på <http://www.sackeus.se/lavendel/>

Här kan du hitta Lavendeloljan Flower of hope:

Green&Grejerna, Jörgen Ankersgatan 12, Malmö
Världsbutiken Klotet i Lund, Stora Tomegatan 48, Lund
IM Fair Trade, Annedalsvägen, Lund
Världsbutiken Helsingborg, Bruksgatan 29, Helsingborg
Världsbutiken Värnamo, Kyrkogatan 17, Värnamo
Världsbutiken Sackeusboden, Norra Storgatan 10, Gislaved
Fair Trade Shop Trollhättan, Kungsgatan 22, Trollhättan
Fair Trade Shop Linköping, Storgatan 64, Linköping
Fair Trade Shop Norrköping, S:t Persgatan 113, Norrköping
Världens Varor i Eskilstuna, Tegelbruksgatan 30, Eskilstuna
Världsbutiken Södertälje, Västra Kanalgratan 17(in på gården), Södertälje
Världsbutiken Klotet Ängelholm, Storgatan 10-Åkaregården, Ängelholm

När?

Inom kort,
2017-11-10,
2017-10-30
2017-09-19,
2017-10-27
2017-11-02
2017-10-23
2017-06-28
2017-11-02
2017-08-22
2017-11-07
2017-08-18

Som vi redan vet sponsras Franciskanermunkarnas projekt i Roman av Svenska Kyrkan (BFA är med på ett hörn. Vi stödjer verksamheten i skolan). Göteborgs stift planerar att göra en insamling till förmån för projektet med betonghållsten. Vill du vara med och stödja den delen använder du BFAs 90-konto 900272-6 och skriver "Cementsten i Roman" på

talongen. Vill du stödja skolverksamheten skriver du "Skolan i Roman" och om du vill köpa lavendelolja vänder du dig till någon av butikerna nedan. Vill du veta mer om Franciskanerordens projekt för att ge romer ett värdigare liv letar du upp www.svenskakyrkan.se/p220. Här finns också ett fint bildmaterial.

Källor: www.svenskakyrkan.se/p220, www.sackeus.se/lavendel/, <https://www.svenskakyrkan.se/goteborgsstift-/lavendeloljan-flower-of-hope>, Jakob Sundmark Svenska kyrkans internationella biståndsverksamhet, Sara Ivarsson Göteborgs stift.

Att inte få känna tillhörighet, att inte få känna gemenskap

Blicken som kan förgöra en annan människas identitet.

Blicken som säger; Du hör inte hemma här, gör livet oerhört ensamt för den utsatta människan, är livet då ens värt att levas?

Blicken som förminskar en annan människa, förminskar hens självkänsla gör det inte lättare att våga möta livet.

Blicken som säger att man inte får känna tillhörighet gör det inte enklare att våga tro på sig själv. I den stunden vi tittar bort när vi möter en annan människa, i den stunden berövar vi den människan hens människovärde! Att inte vilja se verkligheten och bemöta varandra med respekt är det värsta vi som medmänniskor kan göra mot varandra, då är vi på en farlig väg. Det här kunde varit mina upplevelser (som adopterad) men nu handlar det om romer.

Romerna har aldrig fått chansen i samhället varken här eller någon annanstans. Vi har valt att bemöta dem med ett negativt förhållningssätt. Vi ger dem aldrig chansen att få bli individer med känslor och tankar, ger dem inte rätten att få bli behandlade som oss andra i samhället. Låt oss ge romerna en ärlig chans att få berika sig som människor! Visa att vi vill förändra världen till något bättre för dem som tvingas leva i de mest utsatta delarna av samhället!

Låt oss under denna mörka årstid visa att vi bryr oss om dem som är mest utsatta, låt dem få känna att det också finns människor som vill väl. Även om vi må vara få kan vi göra skillnad! Romer behöver hjälp att bli integrerade i samhället, den vägen går genom utbildning, hälsovård och bra boende. Idag bor alltför många i gamla ladugårdar (i staden Roman) i Rumänien och när romerna kommer hit bor de ännu värre.

Det vi tar för givet skall finnas, är idag ett ouppnåeligt mål för romer. De behöver skola för både barn och vuxna, hälsovård och förskola så att föräldrar har möjlighet att arbeta, utbilda sig och söka jobb. De behöver få känna att de kan växa som människor och känna sig som betydelsefulla individer.

Vi kan göra skillnad. Behöver jag min julklapp? Nej! Använd istället pengarna till dem som vill lyfta sig ifrån misär och känna stolthet genom att ta kontroll över sina liv. God Jul önskar jag till alla er BFA medlemmar som har allt. Och till er i Roman önskar jag av mitt hjärta er en fröjdefull Jul med en förhoppning att vårt bidrag kan göra skillnad i ert dagliga liv.

Daniel Kanebratt

Vill du vara med att bidra till en fin jul för BFA-barnen?

Förra året samlades 93 000 kr in till julinsamlingen som kom många barn till gagn. Ett stort TACK till att ni som var med och bidrog! Kan vi slå det rekordet i år? Vi hoppas att så många som möjligt skulle kunna vara med att bidra.

Bistånds- och Fadderverksamheten finansieras löpande av medlemsavgifter och fadderbidrag. Varje år får vi dessutom in 100 - 150.000 kr i form av gåvor, donationer, insamlingar mm. En stor del av dessa pengar kommer in vid juletid. Lika som alla galor på TV vill vi gärna slå nya insamlingsrekord. Ni kan alla hjälpa till! Läs på nästa sida hur det skall gå till - och kör igång! BFA-barnen kan inte få för mycket!

ÖVERGRIPANDE SYFTE

Barnen Framför Allt (BFA) har som syfte med sina projekt att stödja barn, vilka på olika sätt befinner sig i en utsatt situation. BFA:s projekt ska genomsyras av demokratiska värderingar och mänskliga rättigheter med fokus på barn och kvinnor och koncentreras till ett antal utvalda kontaktländer.

BISTÅNDSVERKSAMHETEN

BFA bedriver för närvarande biståndsprojekt i Indien, Vietnam, Litauen, Kenya, Kongo Kinshasa, Burundi, Namibia, Rumänien och Bolivia. Bistånds-/Faddergruppen i BFA består även i år av 8 helt ideellt arbetande medlemmar, som ansvarar för 10-15 projekt. Under hösten 2017 har BFAs styrelse godkänt ett större projekt för utbyggnad av den sk FEPAM - skolan i Kongo. Skolan, som ursprungligen finansierats av BFA har idag ca 260 elever. Det nya projektet skall ge ytterligare 90 barn chans till skolgång och ett bättre liv.

FADDERBARNVERKSAMHETEN

Fadderbarnsverksamheten inom BFA består just nu av 724 faddrar. Antalet individuella fadderbarn är 779. Utöver dessa barn är det många barn som ingår i olika projekt där fadderavgifterna betalas till projekten.

BFA:s fadderbarnsverksamhet finns i nio länder: Indien, Sri Lanka, Vietnam, Nepal, Bolivia, Kongo Kinshasa, Kenya, Burundi, Litauen, Namibia och Polen. Det finns 11 ideellt arbetande fadderadministratörer runt om i landet som har hand om en eller flera utlandskontakter. De 11 administratörerna hanterar totalt 24 kontakter världen över. Det är en stor administrativ uppgift att säkerställa fadderbarnsverksamheten.

HUR KAN VI GE BFA - BARNEN EN BÄTTRE JUL?

BFA - och alla våra fadderbarn och barn i olika biståndsprojekt - behöver ert engagemang och stöd.

Ert fasta generösa stöd går primärt till utbildning och där behoven är störst samt viss matförsörjning. Frågan är nu, om ni, som har fadderbarn eller som stöttar barn i våra projekt skulle vilja ge ett litet extra bidrag för att förgylla julen för dessa barn? Ni som ännu inte deltar i vår bistånds-/fadderverksamhet är förstås också välkomna med bidrag. Vi, och alla våra fadderbarn, tar tacksamt emot allt ifrån mindre julgåvor till större donationer. Ni kan bidra till barnens bättre jul genom att skänka pengar till BFA:s bistånds- och fadderverksamhet.

Och DU! Julklappstips för den som redan "har allt" - ett gåvokort i form av en get, som sänds till en ensamförsörjande kvinna i Indien eller östra Kongo, eller en trave skolhäften till barnen i FEPAM:s skola i östra Kongo! Vänd dig till adoption@bfa.se för att beställa gåvokorten. Vi inom BFA-bistånd/fadder är extra stolta över att vi kan berätta att vi vet hur pengarna används och att de insamlade medlen går oavkortat till dem som behöver vårt stöd.

Bidrag till bistånds- och fadderverksamheten kan sätas in på **PG 900272-6**.

Kom ihåg att ange vart pengarna skall gå, om du/ni tänker på något särskilt/någon särskild. Ett stort tack till alla er som stödjer BFA:s fadder- och biståndsarbete!

Många hälsningar från hela BFA genom bistånd/faddergruppen med önskan om en God Jul

Sven-Åke Kvaldén, 0706 86 26 10,
svenake@kvalden.se
Erna Lagerfors, 0709 64 56 69,
erna.lagerfors@bfa.se

Fadderbarnsinbetalningar **bankgiro 5246-1563**
Insamlingar och extra gåvor **PG 900272-6**

Erikshjälpen i Växjö lät hela dagskassan gå till Annai Home.

Summan blev 100 000:-!! Detta tack vare en fadder, Jon Hedberg, som varit på Annai Home och sett behovet.

**Ett stor tack till detta fantastiska initiativ hälsar
BFA bistånd och fadder!**

Avsändare:
Barnen Framför Allt
Box 10034
434 21 Kungsbacka

B

Sverige
Porto betalt
Port Payé

BFA vill med detta sista
nummer för 2017 tacka för
ert stöd under året och
önska alla en riktigt

GOD JUL
och
Gott Nytt År